

Budapest, 1885. október 3. – Párizs, 1978. június 21.

Nagypolgári családban született. Középiskoláit a fővárosban végezte. 1907-ben a budapesti Királyi Magyar Tudományegyetemen szerzett jogi doktorátust, majd tanulmányait Berlinben, Párizsban folytatta. 1911-ben ügyvédi vizsgát tett. Az első világháború előtt Avar Pál néven szépirodalmi műveket írt és fordított. A világháborúban tűzér főhadnagyként szolgált.

1918 őszén belépett a Károlyi Mihály vezette Függetlenségi és 48-as Pártba. A Tanácsköztársaság idején Bécsbe emigrált. Visszatérése után ügyvédi irodát nyitott Budapesten. 1919-ben a Nemzetek Szövetségét előkészítő nemzetközi konferencián Magyarországot képviselte. 1921-ben a trianoni békeszerződés által létrehozott Határmegállapító Bizottság jogi szakértője, nevéhez fűződik az egyetlen határmódosítás, amit a Népszövetség elfogadott. 1926-ban a frankhamisítási perben a francia kormányt és a Banque de France-ot képviselte. Később a budapesti francia követség jogtanácsosa lett, egyúttal az amerikai követség és az amerikai vállalatok jogi tanácsadójaként is szerepelt. A harmincas évek második felében elnöke volt az albertfalvai L. C. H. Lakkgyárnak és igazgatósági tagja számos, főként francia érdekeltségű vállalatnak, köztük a Vulkán Oxigéngyár Rt., a Lorilleux Ch. és Társa Rt.-nek és a Hungária Containerforgalmi és Hűtőipari Rt.-nek.

A húszas évek elején bekapcsolódott a szabadkőműves indíttatású, de a francia külpolitika által felkarolt Páneurópa-mozgalomba. 1924-től a Páneurópai Unió magyar osztályát vezette, és képviselte Magyarországot az unió központi tanácsában. 1932-ben a Dunai Államok Gazdasági Együttműködésének Állandó Bizottsága elnöke. 1937-ben a New Commonwealth Institute felkérésére a Népszövetség reformját célzó javaslatot dolgozott ki. Évekig tudósította a Journal de Genevet, a Népszövetség hivatalos lapját Magyarországról. A Páneurópa-mozgalom révén került kapcsolatba a városi liberális pártok vezetőivel. Belépett az Országos Kossuth Pártba, s 1926-tól 1931-ig a párt képviselőjeként, majd független ellenzéki politikusként a budapesti törvényhatósági bizottság tagja volt. A harmincas években a politikai életben nem vállalt szerepet, a második világháború kirobbanása után a Hitler-ellenes függetlenségi erők oldalán kezdett ismét politizálni. 1943-ban belépett a Független Kisgazdapártba. Németellenes beállítottsága miatt 1944. március 19. után illegálisba kényszerült.

A főváros ostroma után bevásztották a Budapesti Nemzeti Bizottságba. 1945. február 18-tól a kisgazdapárt ügyvédcsoportjának, majd a párt Budapest VI. kerületi szervezetének elnöke. 1945. augusztus 20-tól a FKGP Országos Intéző Bizottságának tagja, a párt külügyi bizottságának elnöke volt. 1945. április 2-án – Budapest képviselőjeként – bekerült az

Ideiglenes Nemzetgyűlésbe; 1945. november 4-től 1946. november 28-ig nemzetgyűlési képviselő, a parlament külügyi bizottságának elnöke. 1945. október 7-től tagja lett a budapesti törvényhatósági bizottságnak is. 1946. március 29-én Magyarország párizsi követévé nevezték ki. Nagy Ferenc miniszterelnök lemondatása után, 1947. június 6-án önként távozott tisztségéből, és Franciaországban maradt.

Tevékeny szerepet játszott a magyar politikai emigrációban és az európai politikai mozgalmakban. A Magyar Nemzeti Bizottmány Végrehajtó Bizottságának tagja, 1954-től alelnöke. 1949-ben Párizsban egyik megalapítója, majd elnöke lett a Magyar Európai Tanácsnak, amely csatlakozott az Európa Mozgalomhoz; ez utóbbi végrehajtó bizottságában ő képviselte a magyar emigrációt. Megszervezte a Közép- és Kelet-európai Bizottságot, amely a kelet-európai emigránsokat próbálta összefogni. A Maurice Schumann vezette Önrendelkezési Jog Ligájának főtitkári tisztségét is betöltötte. Belépett a Magyar Parasztszövetség Emigrációs Szervezetébe, ahol a külügyi bizottság elnöke lett. 1960-tól a Magyar Bizottság tagja.

Már 1945 előtt is számos tanulmányt publikált nemzetközi jogi és politikai problémákról. Emigrációs éveiben a Nyugati Hírnökben, a Látóhatárban, az Új Hungáriában, valamint francia és angol napilapokban írt rendszeresen. Dolgozott a Szabad Európa Rádiónak is.